

התמורה בעד השקעת ארה"ב * צה"ל אינו זקוק למי"קאפ * ביקור הגברת הזקנה ללא קורבן

המתנגדים למיצעד הצבאי ביום העצמאות הישועים, ואתו הבר, כתב צבאי, קובע מהתרחש נפת אישית שגם בצה"ל רבים השוללים מן המחייבים.

"הנימוקים בעד קיומו של מיצעד כזה בהוצאות ירושלים ידועים — ומגוחכים. אין טעם לחזור עליהם. ראי לא על המצעד שמיצעד צבאי הוא חלק חשוב מהצגת כוח-האחרתה של ישראל. קישקיש! המיצעדים שהיו ב-1967 וב-1973 לא מנעו ממנהיגי ערב לצאת למלחמה תוך חודשים ספורים. ברעם שרשרות הסנקים — אין לה על מה שתתמך. ההיפך הוא הנכון.

"אך יוכל שר הביטחון, עוז וויצמן, לקצין ב"שעות מנוע" של מפקדים ושעות טיסה של מטוסים באימונים לצורך מלחמה — וזכרונות להסכים למתן "שעות" יקרות-מפן לצורך מיצעד-ראווה בזכרון ומותק?

"אך יוכל להישיר מבט בפני החיילים כאשר ירצה בפניהם על הצורך לחיפוק, חיפוק, חיפוק? כן? מה יאמר החייל הפשוט בכקעת הירדן שלא יחדשו לו השנה את מלאי ביגור-העבודה שלו מחמת הקצין הצבאי בתקציב — כאשר ילבישו אותו במדי-שירות חרשים לצורך מופען הסרטיטעם בן 55 דקות?

"עדיו לא מאחר. יהיה זה אך לכבודה של הממשלה, אם תבטל החלטתה לקיים מיצעד צבאי והחלטה זו אך תוסיף לזקקתה. צה"ל אינו רבולון, ואינו זקוק למי"קאפ. ואם תעמוד הממשלה על החלטתה — לא תועיל לה שום קוסמופיקה." (ידיעות אחרונות)

מה יביא וואנס

ביקורו של האנס באיזור מזכיר ליטאל ברוקס את המחתה ביקור הגברת הזקנה. ואנס אמור לבטח את אש"ף מהשתתפות בורעידת ז'נבה. במחתה עצמה חוסל אחד מתושבי הכפר שבו מתרחשת העלילה.

"כדי לפרס את הענק הזה שמדינות ערב עצמן הקימו, דרושה נוסחה סבוכה מאד, שבמרכזה צריכה לעמוד נכונות ישראל לפיתרון פלסטני שיקירו יציאתה מן השטח. אם תהיה נכונות כזו, על כל האחר נותן יהיה להתפשר. בתנאי, כמובן, שתמצא הנוסחה נוסח גלילי שתאפשר לפולם לצאת מן העניין בכבוד, ושלא יוראה כאילו מדינות ערב נושטות את אש"ף.

"ואנס אינו מבין עימו באמתחתו הסכמה ישירה אלית לסיגה מן הגדה, אלא רק צורך רעיונות שיעקרו, אליבא דבנין לפחות, הוא שאיננו עוזרים בים את הגדה ויקרא לילד הזה באיזה שב שיוצאים — נאמנות, פקדון או סידור-ביטחון. ובאין הסכמה כזו, באופן אוטומאטי תהפוך שאלת אש"ף בביקור זה לבעיה.

"אולי בגלל הערכה מפוכחת בדבר האיפקים הקורבנים שאלהים יצא ואנס באה בירכת-הדרך של קארטר ב"טיוב" ששורשה, למעשה: אתם תתנו שלום, ואנו ארוא לבטיבת ישראל. אל תפחדו מוויכוח. הנה כי כן, ביקור הגברת הזקנה אילי יש כאן, אך עדיין לא ברור מיהו הקורבן המיועץ." (הארץ)

בסוקי השבוע

● ראש-הממשלה מנחם בגין: "יש מרחלל יחיד בציבור. אין להכיר את הנס הזה אתרי בבחירות."

● ישראל קרנמן, יו"ר ועדת הכספים לשעבר: "קיימת מגמה בממשלה להאכזר כאילו התרסטרית של עם ישראל תתחלה בתקופת ז'בוטינסקי."

● יו"ר הנהלת "חרות", אברהם שכ"ר: "כל תושבי הארץ צריכים לשלם את הובות קרן תל-חי."

● שר-החינוך זבולון המר: "אינני יודע אם מתנגדי הם רבים או שאולי הם רק קולניים."

● ח"כ מאיר זורע על פיצוץ המו"ק עם מפלגת הקואליציה: "הפסדתי קדם כל שתיית קונאק. זה הפסד הרציני והראשון בכך שלא הצטרפו לממשלה."

● ד"ר הנרי קיסנינג'ר על פעילות המדינות במזרח: "שתיי רק את אשר כל גאון היה עושה במקומי."

● העיתונאי אהרון בכר: "כל זמן שבמחם בגין לא יפסיק לומר, האירגון המתקרא אש"ף והוא יישאר בשבילי, והאיש המתקרא ראש-הממשלה."

"על כל דולר תמיכה - אלף דולר יתרונות"

עד החדש ימאר השנה היה הגנרל (מיל.) ג'ורג' ג. קיגאן ראש המודיעין של חיל-האוויר הי אמריקאי. עתה הוא משמש סגן-נשיא של המכון האסטרוטגי של ארה"ב. קיגאן, הידוע בדעותיו ה"ניצניות" בהתנגדותו לדטאנט, העניק בשבוע שעבר ראיון לכתב זאב בלצ'ר, ובו שוחח על שמדותיהן של מדינות ערב, על סיכויי והשלום באזור על הסיוע האמריקאי לישראל, "לדעתי, שאיפת ארה"ב לשלום במזרח-התיכון מושגתה על בסיס רעיון, וכל עוד יוסף הממשל הזה להאמין במה שהוא אומר על הדברים הנתיבים להשגה במזרח התיכון, מדיניותנו תהיה כזו על חול..."

"אני יכול לומר בלי פייגים בלשהם, כי תמורת כל דולר תמיכה שארצנו נתנה לישראל, קיבלנו בחזרה שווי של אלף דולרים ביתרונות, שאין להם ערך לכוחות הצבא שלנו... גישה למידע, גישה למיסמכים, המבשר אותנו להתמודד עם הכוחות הסובייטיים והצויר הפובליטי ברחבי העולם. שבבילנו אלה הם נתונים בעלי-ערך, שאין להם ערך. קיבלנו שפע של תמורה בעד השקעותינו.

"אינני רואה לנגד עיני כל תסריט ברור לטווח קצר. לדעתי, שני הצדדים מובלבלים. "המנהלים הפאודליים בעולם הערבי השים עדיין מהוויכוח, משיחית' לגבי השמדת ישראל כמדינה וכעם. מה שאינכם השתנה הוא שהם מנראה מודעים, אחרי ארבע מלחמות-שווא, לכך שהגישה הישירה לפיתרון' כזה היא כיום כה מוסכמת, עד שהם מתחילים לנקוט גישה עקיפה, שהגורם הראשי בה הוא השגת לחץ על ישראל, באמצעות ארה"ב.

"ההנהגה הערבית נעשתה מובלנית יותר, והיא מתקרמת לקראת מטרתה האסטרטגית האחרונה תוך שימוש בארצות-הברית כמכשיר, כמנגנון לחץ שהשפעתו גוברת על ישראל בשל יחסיה החיידים עם מדינה זו, כך שבטווח הארוך ישיגו את ההזרמויות היתרונות, שבהם הם רוצים. הזרמויות אלה אינן מציאות מן הכלל שימוש בכוח." (על המשמר)

ישראלים עובדים

אלילים

המבקר אהוד ברעור עומד על המהפך המשונה שחל במדינת ישראל: מעין חזרה מן הצינונות אל יהדות-ישראל-המסורת, שתוכנה והעיקרי — צביעות ומבוסה. לדעתו הולכת תופעה זו וגוברת. לא במעט בשל מאפייני השלטון החדש. "אל לנו להתפלא, איפוא, אם לאחר שבישר ראש הממשלה מנחם בגין מעל מסך הטלוויזיה כי הגיע עם הנשיא קארטר לידו הכנה רכה, בפני ששינה מאמינים באלוקים, בהשגחה העל"יתנה — חש הישראלי המצוי כי הנה אירע לנו מחדש גם כשיחזור הכותל המערבי. ואולי תהי עקרה גם תחיית-זעם מצדקת — אך לא עלה על דעת שום ראש ממשלה ישראלי קודם להשי תמש לטובתו באלוקים זה, המביא תועלת כה רבה לישראל מאחר שיש לו השפעה דתית ומהל" כיב אצל ראש הממשלה הגדולה ככל? "ובכלל, האדם החילוני, האפיקורס, שוב אינו נתפס כיהודי כיום כאדם שלם, הנהנה וצודק בחייו ובכל מעשיו ומבוסס מפני פסיקות ופנענים, אלא כצויר תודה ומבולבל, רדוף-חטאין וחייב להתנכר יופייו על התבוסתנות שבקרב; ואילו האדם הדתי אינו נתפס כאדם תודה ומבולבל אלא כאדם שלם, הנהנה וצודק בחייו ובכל מעשיו, מובוסס מפני פסיקות ופנענים. ואפשר אולי לומר כי מכמה בחינות הדתי של היום הוא החילוני של אתמול, ולהיפך.

"וכך, כשהישראלי אינו יכול עוד להיות ציוני, הריהו נעשה יהודי (כלומר, עובד-אלילים ישרי אלי מצוי), כלומר, יהודי חילוני שמתוך טימטום ופחדנות מבחיש את חילוניותו הומונימית, אינדי חיוי הנוחים בבית. "יהודי" — כומר, דתי לצורך ייצוגי, לביקורות עצמית ולכפיה דתית ותרבותית לסוגיה." (הארץ)

מי צריך מיצעד צבאי?

כצפוי, רבו בשבוע שעבר קולותיהם של אלה

שבוע ימים אחרי סיום בחינות-הבגרות, ישעמדו השנה בצל ההדלפות ומכירת חלק משאלוני המיכחנים, נשלח כבר המחזור הראשון של ציוני המיכחנים, כאשר נמסרו פריטים אלה לשר-החינוך, זבולון המר, עלידי דובר משרדו, ישראל כהן, הגיב: "עכשיו צריך לדאוג שגם הציונים לא יימכרו."

שר-המיסחר-התעשייה, יגאל הורוביץ, היה אורח הכבוד במרכז-ספורט חדש ל-החלקה ללא קרח. הוא נתבקש עלידי בעלי המרכז להרכיב מחליקים על רגליהם ולחליק, אך הורוביץ סירב ואמר: "זה מה שחסר לי, שאני אחליק ואפול ואז יגידו שאנשי בגין נופלים."

אתר-כך בדרך את גרובין הנריץ ממציא תור-מר, שעליו מחליקים, עולה חדש מברית-המועצות, ואמר לו: "כל הכבוד על ההמצאה. אני מקווה שתעשה ממנה כסף, למרות שהיום האנשים לא מסתכלים בעין יפה על מי שעושה כסף. תראה את מסע-

כדי להשתתף בהצבעה. אתר הביט, לגמרי במיקרה, לעבר יו"ר התנועה, ח"כ יגאל ירון. כשראה כי ירון נמנע מההצבעה, מחדר לתוריד את ידו.

שר-הביטחון עוז וויצמן אמר בשבוע שעבר, לפני החלטת ד"ש שלא להציטרף לקואליציה עם הממשלה: "אם ד"ש תחליט להפוך את האותיות, אחטוף את זה בשתי ידי."

עוז גם הגדיר השבוע את מיקצוע העיתונאי: "עיתון נאי אינו אלא חיפשוית-רבול. כל חייו גובר בזבל, חי מזה."

שואל ח"כ מאיר עמית: "מדוע מביקה כל-כך הקרחת של יגאל ירון בזמן תאחרון? מרוב ההבחות של מנחם בגין?"

ח"כ ד"ש זאב (סוף) ורמתי-מפתח ברי מאבק נגד אורח מיוזון הר ח"כים, שאינם חברי-כנסת. ורמתי-מפתח דורש כי המיוזון יהיה סגור לכל מי שאינו ח"כ או מזכיר פיסה, כולל לעיתור

גינייה פונטי

אשתו של נספח התרבות של צרפת בישראל רובר תומא, החליטה לנצל את כשרונותיה ולהשתתף בסירוט של עקיבא ברקין, "כוכב השחר" (איתה בתמונה נועם קניאל, המשתתף בסרט). גנייה, שהיא שחקנית תיאטרון, הפסיקה את הקאריירה שלה מאז נישאה לדיפלומט והחלה נוסעת עימו בעולם. היא בת 40 ואם לשלושה ילדים. עקיבא ברקין עבד כמנהל ארכיון הסרטים של שגרירות צרפת בישראל, ושיכנע את הבוס שלו להניח לאשתו להשתתף בסירוט.

הצלב המתנהל נגדי

הצייר יגאל תומר-קין נשאל מדוע הוא מצייר תמיד נושאים מלחמתיים. מדוע אינו מצייר פרחים, לי משל? והשיב תומר-קין: "פעם גיסיתי לצייר אגרטל, אבל הוא יצא לי כמו קנה של תותח. אז ויתרתי."

אחי של הזמר יהורם גאון, מנח'ל כור אירופה בני גאון, שהגיע ארצה ממקום מושבו באמסטרדם כדי לחוג כאן את חגיגת הבר-מיצונו של בנו משה ואת חתונת אחיו, לא יחזור לאמסטרדם בידיים רקות. הוא זקק איהו את דפנה ליבני, מי שהיתה אשת יחסיה-ציפר של מלין דן, שתשמש לו כמזכירה פריט. באמסטרדם מתגורר ידידה הקבוע של דפנה במאי-הטלי וויה ראלף עינבר, שהיא ראש מחלקת הבידור של רשת הטלוויזיה הולנדית וואה.

נאם. אמר לו הח"כ הוותיק יצחק נבון: "חבבי, אם העיתונאים לא יישבו כאן איתנו, לא יישבו כאן אף אחד!"

לעומת ח"כ נבון, מצידים כמה חברי-כנסת בדרישו של ורמתי-מפתח. מיוזון הכנסת היה מלא במישהי הר אחרון עד אפס מקום. ובעלי נאציו להרחיב את המיוזון על השבוע אולם הטלוויזיה שהיה בהמשכו. כעת איבד המיוזון מהאינטימיות שלו, ור הוא גראה כחדר-אכל של קיבוץ.

ראש-הממשלה מנחם בגין פגש בשר-החבורה לי שעבר, ח"כ גר יעקובי, במיוזון-הכנסת והשאל אותו: "גד, מדוע גילחת את שפמך? היית כל-כך יפה עם השפם!" השיב לו יעקובי: "אדוני ראש-הממשלה, כדי שיהיו פנים חדשות באופוזיציה!"